



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a Mgr. Vojtěcha Salamánka ve věci

žalobce: T. O., narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. KUUK/089626/2024/DS/Hac ze dne 4. 7. 2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 5. 4. 2024, č. j. MUBI 14952/2024 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), zamítl Městský úřad Bílina žalobcovy námitky ze dne 7. 12. 2023 pro nedůvodnost a potvrdil provedený záznam dvanácti bodů ke dni 30. 11. 2023 v žalobcově evidenční kartě řidiče. Následné žalobcovo odvolání žalovaný zamítl v záhlaví označeným rozhodnutím, jímž současně prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalobce vzápětí napadl rozhodnutí žalovaného touto žalobou.

Žaloba

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

2. V žalobě žalobce uvedl, že rozhodnutí žalovaného nerespektuje uplatněné odvolací důvody, nezabývá se jednotlivými důkazními prostředky ve spisovém materiálu, některé důkazy jednostranně upřednostňuje v žalobcův neprospěch a žalovaný při jeho vydání ignoroval rozhodovací praxi jiných správních orgánů.
3. Podle žalobce žalovaný nerespektoval odvolací důvody, resp. ignoroval žalobcem předložené důkazy a návrhy. Žalobce v žalobě příkladmo označil čtyři správní rozhodnutí, z nichž podle něj vyplývá praxe jiných správních orgánů, v jejímž rámci bývá k odvolacím námitkám hodnocena podkladová způsobilost jednotlivých rozhodnutí (příkazových bloků) pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Žalobce proto namítl, že by různé správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně; opačný přístup označil za porušení legitimního očekávání a principu rovnosti účastníků před zákonem.
4. Žalobce v žalobě též sporoval názor žalovaného vyjádřený v napadeném rozhodnutí, podle kterého správní orgán nemůže posuzovat způsobilost jednotlivých podkladových rozhodnutí pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Za nesprávný považoval i související názor žalovaného, že jedinými důkazy, které správní orgán posuzuje, jsou policejní oznámení o spáchání přestupku a uložení pokuty příkazem na místě. Takové oznámení musí dle žalobce být vždy porovnáno s podkladovým rozhodnutím. Z podkladového rozhodnutí musí být patrné údaje o osobě přestupce, též o jaký přestupek se jedná (čeho se měl přestupce dopustit), kdy a kde došlo k jeho spáchání, jaká povinnost byla porušena a jak byl přestupek právně kvalifikován. Samotný podpis přestupce na bloku sice vyjadřuje souhlas s uložení pokuty příkazem na místě, nemůže však zhojit vady příkazového bloku a učinit z něj podklad způsobilý pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Žalobce tak namítl, že správní orgány flagrantně porušily zákonná ustanovení o náležitostech příkazových bloků. V žalobě pak zvlášť ke každému z celkem pěti pokutových bloků, jež označil jako bloky ze dne 30. 11. 2023, 10. 3. 2023, 16. 11. 2021 (na jiném místě v žalobě označen jako blok „z 16. 11. 2022“, pozn. soudu), 22. 1. 2021 a 22. 2. 2020, zformuloval sadu výhrad, pokud jde o přítomnost či absenci zákonných náležitostí. Uzavřel, že žádný z pěti příkazových bloků nemůže být způsobilým podkladem pro zápis bodů do žalobcovy evidenční karty řidiče.
5. Z výše obecně rekapitulovaných důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný se k žalobě vyjádřil podáním ze dne 1. 10. 2024. Žalobu označil za nedůvodnou. Jednotlivými pokutovými bloky se v odvolacím řízení podrobně zabýval, porovnal je s oznámeními o uložení blokové pokuty a své závěry popsal v žalobou napadeném rozhodnutí. Shledal je řádně vyplněnými ve všech kolonkách, vč. uvedení výše sankce, a opatřenými podpisy úředních osob a přestupce, stejně jako otisky kulatého razítka (toliko ve vztahu k bloku ze dne 22. 2. 2020 žalovaný neuvedl, že by byl opatřen kulatým razítkem; pozn. soudu).
7. Dále ve vyjádření žalovaný podotkl, že se nezabýval blokem ze dne 16. 11. 2021, neboť žádný pokutový blok takového data nebyl předmětem řízení. Pokud by se mělo jednat o písarskou chybu, tedy ve skutečnosti o pokutový blok ze dne 16. 12. 2021, pak takovým blokem se žalovaný zabýval a shledal jej způsobilým k zápisu bodů. To následně potvrdilo i vyjádření

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Policie České republiky, Územního oddělení Teplice – Dubí, které žalovaný obdržel dne 22. 2. 2024, a podle něhož je pokutový blok v souladu s právními předpisy.

8. Žalobcovy námitky, a to jak odvolací, tak žalobní, označil žalovaný za typizované a paušální, a tudíž *apriori* nevěrohodné. Dle žalovaného nelze příkazový blok po obsahové stránce posuzovat rigidně. Obstojí, popisuje-li konkrétní přestupkové jednání jednoznačně a určitě tak, aby nebylo zaměnitelné s jednáním jiným. V dotčených blocích jsou uvedeny právní kvalifikace přestupkových jednání plnými odkazy na paragrafová znění příslušných ustanovení obsahujících právní kvalifikaci skutku. Bloky rovněž obsahují údaje o osobě přestupce, stejně jako o místu a době spáchání toho kterého přestupku. Na námitku nečitelnosti některých údajů žalovaný opáčil, že v odvolacím řízení disponoval sice pouze kopiemi bloků; při odpovídajícím přiblížení jejich vyobrazení (zvětšení) však i ty údaje, jež jsou na první pohled hůře čitelné, lze přečíst bez větších potíží. Přisadil, že pokud by snad žalobce býval nebyl s to rozeznat údaje na jednotlivých blocích, patrně by je nebyl opatřil svými podpisy.
9. Závěrem žalovaný poznamenal, že bylo věci žalobce, aby před připojením svého podpisu na jednotlivé bloky, a tedy vyjádřením souhlasu s jejich obsahem, střezil svá práva a věnoval náležitou pozornost popisu a kvalifikaci skutků. Příkazový blok splňující zákonné náležitosti je nadán presumpcí správnosti; není-li v souladu se zákonem procesně odklizen, má účinky pravomocného rozhodnutí a správní orgán není v řízení o námitkách proti záznamu bodů do evidenční karty řidiče oprávněn přezkoumávat jeho věcnou správnost či opodstatněnost. Takový příkazový blok je způsobilým podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče.

Posouzení věci soudem

10. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, protože nebylo prováděno dokazování, žalobce s rozhodnutím bez jednání vyjádřil souhlas a žalovanému marně uplynula lhůta k vyjádření případného nesouhlasu.
11. Nejprve považuje soud za vhodné řádně označit jednotlivé dotčené příkazové bloky, na jejichž základě došlo ke dni 30. 11. 2023 k dovršení dvanácti zaznamenaných bodů v žalobcově evidenční kartě řidiče. Žalobce totiž příkazové bloky označil v žalobě pouze daty jejich vydání, tj. 30. 11. 2023, 10. 3. 2023, 16. 11. 2021 (na jiném místě v žalobě však 16. 11. 2022), 22. 1. 2021 a 22. 2. 2020, v nichž hned dvakrát chyboval.
12. Soud ze správního spisu, konkrétně pak z *Výpisu z bodového hodnocení řidiče* ze dne 4. 12. 2023, přiloženého k oznámení č. j. MUBI 49381/2023/OD/Bo s pořadovým číslem 2 správního spisu, zjistil, že žalobci byl dne 30. 12. 2017 odečten jeden bod po uplynutí 24 měsíců ve smyslu § 123e odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“); od tehdy tak bylo v žalobcově evidenční kartě řidiče zaznamenáno nula bodů. Dále byly dne 19. 7. 2018 zaznamenány tři body, které byly následně dne 20. 7. 2019 odečteny [§ 123e odst. 1 písm. a) téhož zákona]; k tomuto dni tedy měl žalobce v evidenční kartě řidiče opět zaznamenáno nula bodů. Následně však byly žalobci ke dni 6. 3. 2020 zaznamenány dva body s odkazem na § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, dále ke dni 22. 1. 2021 další tři body s odkazem na § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona a ke dni 16. 12. 2021 dalších pět bodů s odkazem na § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 téhož zákona. Dne 17. 12. 2022 byly z takto

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nakumulovaných deseti bodů odečteny čtyři body z důvodu uplynutí 12 měsíců dle § 123e odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Ke zbývajícím šesti bodům pak byly ke dni 10. 3. 2023 zaznamenány další tři body s odkazem na § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a ke dni 30. 11. 2023 rovněž tři body s odkazem na totéž zákonné ustanovení; v žalobcově evidenční kartě řidiče tak bylo ke dni 30. 11. 2023 zaznamenáno 12 bodů. S tím koresponduje i původní vymezení dat záznamů učiněné žalobcem již v námitkách ze dne 7. 12. 2023. Žalobce tam totiž označil data 30. 11. 2023, 10. 3. 2023, 16. 12. 2021, 22. 1. 2021 a 6. 3. 2022 (zde patrně chybně uvedl žalobce namísto roku 2020 rok 2022). Ve správním spisu jsou pak založeny kopie správním orgánem vyžádaných pěti příkazových bloků, a sice ze dne 30. 11. 2023 (série KJ/2022, č. J 0174474), ze dne 10. 3. 2023 (série AJ/2018, č. B 155552), ze dne 16. 12. 2021 (série AC/2017, č. C 0883278), ze dne 22. 1. 2021 (série AK/2018, č. C 2047732) a ze dne 6. 3. 2020 (série BA/2017, č. A 0007681).

13. Žalovaný tedy ve vyjádření k žalobě správně upozornil, že žalobce v žalobě chybně označil jeden z příkazových bloků datem 16. 11. 2021 (a rovněž na jiném místě žaloby chybně dnem 16. 11. 2022), neboť příkazový blok série AC/2017, č. C 0883278, byl vydán dne 16. 12. 2021. Soud však poznamenává, že taktéž rozhodnutí žalovaného obsahuje pochybení v dataci jednoho z pokutových bloků. Žalovaný tam totiž pro změnu příkazový blok série BA/2017, č. A 0007681, ustavičně datoval dnem 22. 2. 2020, ačkoli daný příkazový blok byl vydán dne 6. 3. 2020; jelikož i žalobce tuto chybu následně v žalobě řetězil, považoval soud za nezbytné uvést datum vydání příslušného příkazového bloku na pravou míru. Pro vyloučení případných pochybností tedy soud konstatuje, že předmětem žalobcových námitek ze dne 7. 12. 2023 byly záznamy do evidenční karty řidiče, jejichž podkladovými rozhodnutími bylo pět příkazových bloků správně označených v závěru předchozího odstavce odůvodnění tohoto rozsudku. Jako celek však rozhodnutí žalovaného nezavdává pochybnosti o tom, kterými konkrétními podkladovými rozhodnutími (příkazovými bloky) se správní orgán prvního stupně a žalovaný ve správním řízení zabývali.
14. Dále soud předeseílá, že žalobce strukturoval těžiště své žaloby do tří částí, jež označil písmeny a), b) a c). Ačkoli takto zvolená systematika vzbuzuje na první pohled dojem, že každá z písmenně označených částí obsahuje žalobní bod, při bližším pohledu tomu tak není.
15. Žalobce se v textu části a) žaloby totiž vůči napadenému rozhodnutí žalovaného vymezil adresně pouze jedinou větou, a sice: „*Odvolací správní orgán zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy.*“ Ve zbývajícím rozsahu dané části žaloby pak žalobce pouze ohlásil, že předkládá (tedy v řízení o žalobě) rozhodnutí „různých správních orgánů“ v obdobných věcech; tato rozhodnutí žalobce označil a stručně je rozebral. Dále žalobce poznamenal, že zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zdůrazňuje zásadu legitimního očekávání, a to i pokud jde o očekávání shodného rozhodování správních orgánů jiné místní, avšak stejné věcné a funkční, příslušnosti. Žalobce však v části a) žaloby již pohříchu nijak nekonkretizoval, které (v odvolacím správním řízení) předložené důkazy a návrhy snad měl žalovaný v posuzované věci opomenout, případně jaký žalobcem uplatněný odvolací důvod měl nerespektovat. S odhlédnutím od selektivního popisu praxe různých správních orgánů při rozhodování údajně obdobných případů a od nezacílených úvah o obsahu zásady legitimního očekávání je část a) žaloby v podstatě redukována na již zmíněné vágní tvrzení, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody a ignoroval předložené důkazy a návrhy. Není úkolem soudu, aby tento nedostatek části a) žaloby hojil vlastními spekulacemi a hledal mezi řádky jejího textu projednatelný žalobní bod (žaloba jako celek totiž alespoň jeden projednatelný žalobní bod obsahovala). Soud

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

toliko na okraj poznamenává, že z obsahu správního spisu zjistil, že jakýkoli poukaz na rozhodovací praxi jiných správních orgánů nebyl součástí žalobcova odvolání (resp. doplnění odvolání ze dne 21. 5. 2024).

16. V korelaci s mírou obecnosti námitky obsažené v části a) žaloby tedy soud jen stroze konstatuje její očividnou nedůvodnost. Žalovaný totiž vypořádání odvolacích námitek dedikoval text na stranách 6 až 8 napadeného rozhodnutí. Nemůže proto současně platit, že by snad žalovaný „nerespektoval odvolací důvody“. K dílčí námitce, že žalovaný „zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy“, se soud z důvodu její obecnosti nemůže jakkoli vyjádřit.
17. Dále žalobce v části b) žaloby implikoval, že žalovaný odmítl posuzovat jednotlivé příkazové bloky s tím, že k takové činnosti není oprávněn. Žalobce byl naopak toho názoru, že správní orgán musí oznámení porovnat s příkazovým blokem, který je povinen si za tím účelem vyžádat. Soud k tomu uvádí, že není pravdou, že by žalovaný odmítl posuzovat jednotlivé příkazové bloky. Žalobce v žalobě účelově vytrhl z kontextu celku rozhodnutí žalovaného pasáž, v níž žalovaný konstatoval, že „*není oprávněn zkoumat pravost podpisů ani je porovnávat*“ (str. 6 rozhodnutí žalovaného). Naopak, žalovaný na str. 7 napadeného rozhodnutí obsáhle citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, a v následujícím odstavci sám část citace zopakoval jako vlastní právní názor, a sice že správní orgán „*je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému zhodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)*“. Už z toho je očividné, že žalovaný nevyjádřil názor, podle kterého by nebyl vůbec oprávněn posuzovat jednotlivé příkazové bloky v řízení o námitkách. Soud považuje uvedenou žalobcovu výtku za zarážející, neboť žalobce si musel být vědom skutečnosti, že již správní orgán prvního stupně si pro účely řízení o námitkách vyžádal mj. kopie příkazových bloků a doplnil o ně správní spis (kopie jsou založeny s dalšími listinami pod poř. čísly 14 až 18 správního spisu); žalobcova vědomost je doložena tím, že správní orgán prvního stupně doručil dne 26. 1. 2024 žalobcovu tehdejšímu zástupci výzvu k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí (ze dne 22. 1. 2024, č. j. MUBI 3518/2024), v níž žalobce výslovně upozornil, že správní spis byl doplněn mj. o kopie příkazových bloků. Jak plyne z protokolu ze dne 31. 1. 2024, č. j. MUBI 4754/2024, žalobce se dne 31. 1. 2024 osobně dostavil ke správnímu orgánu prvního stupně, nahlédl do správního spisu a pořídil si z něj kopie mj. listin pod poř. čísly 14 až 18 (tedy kopií příkazových bloků). V tom světle je zcela absurdní žalobcovo tvrzení, že se žalovaný (či správní orgán prvního stupně) odmítl příkazovými bloky zabývat a že se omezil pouze na posouzení obsahu oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě. O to nemístnější se žalobcova námitka jeví, vezme-li soud v potaz zjištění učiněné ze správního spisu, a sice že se žalobce v odvolání ani nedomáhal vyžádání a posouzení příkazových bloků (patrně si totiž tou dobou ještě byl vědom, že správní orgán prvního stupně si bloky skutečně opatřil a posuzoval je).

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

18. Žalobce dále označil za nesprávný názor žalovaného, že přestupce dává podpisem příkazového bloku souhlas s projednáním přestupku příkazem na místě a se správností takového rozhodnutí. Podle žalobce z rozhodnutí (bloku) musí být patrný údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, a mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil; přestupcův podpis nepřesouvá odpovědnost za správnost údajů zaznamenaných v bloku na přestupce. Ani tuto námitku neshledal soud důvodnou.
19. V první řadě soud shledal správným názor žalovaného, že přestupce dává podpisem příkazového bloku souhlas s projednáním přestupku příkazem na místě a se správností takového rozhodnutí. V teoretické rovině přitom nejde ani tak o právní názor, jako spíše o skutkové zjištění. Podle § 91 odst. 1 věty první zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném od 1. 1. 2019 (dále jen „zákon o přestupcích“) totiž *správní orgán může příkazem na místě uložit pouze pokutu, pokud nestačí domluva a obviněný nebo osoba jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, souhlasí se zjištěným stavem věci, s právní kvalifikací skutku, s uložením pokuty a její výší a s vydáním příkazového bloku*. Dále podle § 92 odst. 1 věty druhé téhož zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2024, *podpisem příkazového bloku obviněným se příkaz na místě stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím*. Konečně podle § 92 odst. 3 věty třetí téhož zákona (v témže znění) *příkazové bloky vydává Ministerstvo financí*. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že všech pět dotčených příkazových bloků [ze dne 30. 11. 2023 (série KJ/2022, č. J 0174474), ze dne 10. 3. 2023 (série AJ/2018, č. B 1555552), ze dne 16. 12. 2021 (série AC/2017, č. C 0883278), ze dne 22. 1. 2021 (série AK/2018, č. C 2047732) a ze dne 6. 3. 2020 (série BA/2017, č. A 0007681)] bylo vyplněno na formulářích (vzorových blocích) vydaných Ministerstvem financí. Všechny tyto formuláře také buďto v bodě 11, anebo v bodě 12, obsahovaly shodný text: *„Souhlasím s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě, potvrzuji, že údaje uvedené na všech částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části B bloku, dne“*, který je následován tečkovanými řádky, určujícími místa pro vyznačení data vydání příkazového bloku a pro připojení podpisu obviněného. Soud tedy uvádí, že ačkoli zákon o přestupcích nespojuje s podpisem obviněného na příkazovém bloku domněnku, že obviněný vyjádřil souhlas s projednáním přestupku příkazem na místě a se správností vyplněných údajů, žalobce nepochybně v posuzované věci podpisem uvedených pěti pokutových bloků takový souhlas vyjádřil, neboť podpisy připojil vždy bezprostředně vedle formulářového textu citovaného v předchozí větě tohoto rozsudku.
20. V druhé řadě soud zjistil, že rozhodnutí žalovaného nestojí na právním názoru, podle kterého by snad podpis obviněného na příkazovém bloku měl hojit případné formální nedostatky příkazu či vady právního posouzení orgánu, který jej vydal. Žalovaný toliko na str. 8 napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobce *„svými podpisy na příkazových blocích stvrdil skutečnost, že s přestupky souhlasil“*, a že *„pokud by měl (žalobce) jakékoli pochybnosti během projednávání přestupku na místě, neměl projeviti svůj souhlas s blokovým řízením, jakož i s údaji zaznamenanými na příkazovém bloku, a měl naopak využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupku“*. Soud proto konstatuje, že žalobcem sporovaný údajný právní názor žalovaného z napadeného rozhodnutí nikterak nevyplývá. Krom toho žalovaný v napadeném rozhodnutí v zásadě jen parafrázoval závěry odst. 26 odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2023, č. j. 6 As 67/2013-16, podle kterého *„udělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení (...) v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn“*.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (...). Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě (...), neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích“. Soud se ztotožňuje se závěry citovaného rozsudku, pročez jejich zahrnutí do odůvodnění napadeného rozhodnutí nemá důvod hodnotit jako pochybení.

21. Ve zbytku textu části b) žaloby pak žalobce pod bod body i) až v) podal demonstrativní výčet obecných vad, které dle jeho názoru mohou zakládat nezpůsobilost rozhodnutí jakožto podkladu pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Soud se k nim na tomto místě nevyjadřuje, neboť kvality žalobního bodu by tyto žalobcovy právní vývody mohly nabýt až v případném spojení s konkretizovanými žalobními tvrzeními o pochybeních žalovaného.
22. Pokud však jde o konkretizovaná žalobní tvrzení ohledně jednotlivých pochybení žalovaného, nejsou tato obsažena ani v následné části c) žaloby. Žalobce zde totiž pod body i) až v) zvlášť ve vztahu ke každému dotčenému příkazovému bloku předestřel sadu totožných prefabrikovaných námitek (včetně opakujících se písarských chyb), aniž ale čehokoli namítl ohledně správnosti či zákonnosti rozhodnutí žalovaného nebo prvostupňového rozhodnutí a aniž sporoval zákonnost proběhnuvšího správního řízení. Žalobce své výtky patrně záměrně směřoval toliko vůči podkladovým rozhodnutím (pětí příkazovým blokům) a jejich způsobilosti jakožto podkladů pro zápis bodů do evidenční karty řidiče; výslovně se totiž v závěru části c) žaloby „domáhá, aby se věcně a místně příslušný soud zabýval zejména otázkou, zda byla jednotlivá pravomocná rozhodnutí způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud v rozhodnutí č. j. 4 As 127/2014-39“. Žalobce pak vůči každému jednotlivému bloku namítl v zásadě totéž, a sice že v příslušných kolonkách toho kterého bloku
 - není přesně zajištěna osoba přestupce, údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsané požadované údaje (například požadavek na uvedení rodného čísla a data narození), ověření totožnosti není dle popisu uvedeného v bloku dostačující;
 - není přesně zajištěna doba spáchání přestupku, není přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku, údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně; není jednoznačně stanoveno místo spáchání přestupku, údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa; název obce není úplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce, stejně jako název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupkového jednání dojít; z bloku nevyplývá jednoznačná skutková podstata přestupkového jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jež měla být porušena; právní kvalifikace porušené povinnosti je zapsána ve zkratkovitém zápisu, není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se jedná, resp. o jakou její konkrétní část, neboť v zápisu je označen pouze konkrétní paragraf, ovšem již ne jeho bod či písmeno atd.;

- je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání a pouze jednoduché označení paragrafu konkrétního právního předpisu bez specifikace odstavce, písmene či bodu; údaje v příslušné kolonce jsou vágní, neodborné a částečně nečitelné;
 - není jednoznačné, zda ke spáchání přestupku došlo úmyslně, či z nedbalosti;
 - není zřetelná výše uložené sankce; výše uložené sankce vyjádřené číslem a slovy spolu nekorespondují; údaj o výši sankce chybí, či není úplný;
 - není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby; data vyhotovení a převzetí bloku účastníkem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost bloku; z rozhodnutí není zřetelný podpis účastníka.
23. Soudu je z jeho činnosti známo, že shora označený žalobcův zástupce uplatňuje obdobnou sadu žalobních námitek pravidelně v množství soudních či správních řízení, a to v rozličných jejich fázích. Činí tak zcela paušálně, bez skutečného zacílení námitek na jedinečné skutkové okolnosti té které věci. Například Nejvyšší správní soud se ve svém rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, vyjádřil k obdobné situaci, v níž žalobce zastoupený týmž zástupcem „*v odvolání proti rozhodnutí magistrátu uplatnil paušální námitky, které stěžovatel (tehdejší žalovaný, pozn. zdejšího soudu) mohl vypořádat, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky*“. Nejvyšší správní soud k tomu dodal, že „*žalobce zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce), a to ve vztahu k oběma pokutovým blokům zcela shodně. Za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální, typizované, a tudíž a priori nevěrohodné. Trvat za této situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by z námitkového řízení učinilo řízení oficiózní, jakým zjevně není*“. V nyní posuzované věci lze dle názoru soudu uvést totéž; toliko s rozdílem, že žalobce námitky tohoto ražení uplatnil nikoli již v odvolacím řízení správním, nýbrž až v řízení o žalobě. Soud však nepochybuje, že citovaný závěr Nejvyššího správního soudu může být vztažen *per analogiam* i na řízení o žalobě, neboť jeho *ratio* zůstává pro obě stejné. Jestliže totiž správní orgány nejsou povinny na základě *apriori* nevěrohodné sady všeobíhajících námitek vyžádat a oficiózně zkontrolovat všechny bloky (s odůvodněním, že k tomu správní řízení o námitkách dle § 123f zákona o silničním provozu neslouží), nelze nalézt rozumný důvod, aby k provedení takové kontroly byl povinen soud. Ani soudní řízení správní totiž není řízením ovládaným zásadou vyšetřovací, nýbrž zásadou projednací.
24. Soud v návaznosti na výše uvedené vyhodnotil žalobcovy námitky uvedené v části c) žaloby jako paušální, typizované, a tudíž *a priori* nevěrohodné.
25. Soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) výrokem I. tohoto rozsudku zamítl.
26. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročez nemá právo na náhradu nákladů. Procesně úspěšnému žalovanému však nevznikly náklady řízení, jež by přesahovaly běžný rámec jeho úřední činnosti, a proto soud výrokem II. tohoto rozsudku nepřiznal náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 19. března 2025

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.